

آسیب شناسی مدیریت آب کشور در گفت و گوی اختصاصی رصد با وزیر نیرو اهداف خوب در ساختار بد

عبور از توسعه فیزیکی به سوی مدیریت تخصیص و تامین پایدار

تابستان امسال برای موضوع آب، تابستان داغی بود هم از لحاظ هواشناسی و هم رسانهای؛ حمیدرضا چیت‌چیان وزیر نیرو دولت تدبیر و امید و قائم مقام وزیر در دولت قبل از همان روزهای ابتدایی وزارتش بی‌مهابا از بحران آب سخن گفت، بحرانی که با خشک شدن سد های لار و لتیان و خطر بی‌آبی تهران در دست قبل از پاییز، همه مسئولین از معاون اول رئیس جمهور تا رئیس سازمان محیط زیست و استاندار تهران را مجبور کرد در بازدیدی گروهی از نزدیک بحران را ببینند و دستورات ویژه بدهند! دستوراتی برای تامین آب تهران؛ اما در یک سال عمر وزارت چیت‌چیان وضعیت بسیاری از مناطق همین گونه بود، تنش های آبی به مرحله ای رسید که نمایندگان مجلس، وزیر را به استیضاح نیز تهدید کردند، با این حال چیت‌چیان همچنان برنامه های خود را پیش برد، اوج فعالیت وی در تابستان امسال بود که علاوه بر سفر به مناطق مختلف کشور، با توجه به مطرح شدن واردات آب از خارج، سفرهای برون مرزی متعددی نیز داشت. به همین علت گفت و گو با وی تقریباً غیرممکن بود اما بعد از پیگیری بیش از دوماه بالاخره آقای وزیر به سوالات ما پاسخ داد که در ادامه از نظر خواهید گذراند.

به نظر شما منشأ و ریشه اصلی بحران آب در کشور چیست و وزارت نیرو به عنوان متولی مدیریت آب چه اقداماتی برای حل آن انجام داده است؟

در ایران محدودیت آب قابل دسترس، توزیع غیریکنواخت آن در سطح کشور و الگوی نامناسب شهرنشینی و مراکز سکونت گاهی و نیز نوع و شیوه تولید محصولات زراعی از منظر سازگاری با اقلیم، تامین آب مورد نیاز را در بسیاری از مناطق کشور مشکل کرده و به تدریج بر ابعاد آن اضافه شده است؛ از طرفی بروز خشکسالی های پی در پی در سال های اخیر دسترسی به آب را با بحران شدیدتری مواجه کرده، به طوری که تامین آب قابل دسترس و مطمئن برای مصارف مختلف یکی از چالش های مهم بخش آب کشور محسوب می شود.

اما برخی از کارشناسان معتقدند که علاوه بر شرایط اقلیمی، نحوه مدیریت آب نیز سبب به وجود آمدن چنین بحرانی شده است.

در دهه های گذشته اقدامات زیادی در جهت اجرا و بهره برداری طرح های توسعه منابع آب در کشور انجام گرفته که هدف برخی از آنها توسعه محلی، بدون یکپارچه نگری و ارزیابی کمی و کیفی چرخه آب در کل حوضه، منطقه یا دشت بوده است.

تجربیات تلخ ناشی از ضعف یکپارچه نگری در مدیریت و توسعه منابع آب، دغدغه های جدی را برای ایجاد تعادل و توازن در عرضه و تقاضای آب به صورت پایدار پدید آورده که مدیریت منابع آب را نه به صورت نقطه ای، بلکه در کل حوضه